

השבת של רבי נחמן נחמן מאומן מברסלב

טוב להגיד ולשיר נ נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

מהם מה שנתגלה בספריו הקדושים זכרוננו לברכה. ועדיין עדיין אתם צריכים יגיעות לחפור אצלי העני והאביון. ובודאי תמצאו אם תתייגעו. וכמו שמבואר בהתורה **תקעו אמונה**, על פסוק **אף חכמתי עמדה לי**, חכמה שבאף - דהיינו, ביגיעות עמדה לי. ואין צריכים יגיעות שאי אפשר לסבלם רק בפיך ובלבבך לעשותו, וגם בזה יש הרבה לדבר.

ובהכרח לגמור בעל פה, ועל זה צריכים יגיעות ושבירות מניעות, שזוכה להתוועד בכל פעם עד ישקיף וירא ה' משמים ויאיר עיני ועיניכם לדבר מה שצריך, כל אחד לפי מדרגתו באותו העת והזמן, שיזכה לקשר לבו להנקודה טובה השייך ללבו בעת הזאת.

ידיד נפשי, לא היה עולה על לבי לקח פנאי להשיבך עתה, אך אני יודע ומאמין שמה שזכיתי אותך ברחמי המרובים שתהיה על ראש השנה העבר **באומאן** עמנו יחד, זה עורר לבי לאהבתך גם בימי ראש השנה **באומאן** וגם עתה. כי ראיתי שתהילה לאל אחרי כל רבוי בלבולי מחשבותי התמהים ונכספים לעזור לכם באמת; ונדמה לי כמה פעמים שהם, חס ושלוש חס ושלוש, לא להועיל, חלילה; ואף על פי כן, אני מתחזק בדרכי נפלאותיו, לעסוק בזה על פי רצוני, זכרוננו לברכה. אך מתפעל נפש הרואה, כשראיתי שאף על פי כן, באו על ראש השנה כמה נפשות על ידי דבורינו עמהם בכל השנה, ואתה אחד מהם.

על כן, אמרתי: **כדאי לבלות שעה לכתוב לך דברי אלה!** אולי אוכל לעורר אותך, והעיקר שתאמין בך על כל פנים כמו שאני מאמין בך שעדיין אתה יכול להתחיל מעתה.

יתר מזה אין פנאי להאריך, ודי בזה כי כבר האיר היום **חסד אל כל היום חסדי ה' כי לא תמנו** וכו', והם מתחדשים לבקרים, כולם יאירו עלינו ועליך, עדי נזכה לשוב אליו באמת ולבלות ימינו לדבר מנפלאות מעשה ה' אשר עשה עמנו בדורותינו אלה, להחיותנו כיום הזה, כי מחשבות לבו יתברך לדור ודור, עד כאן.

מכתב

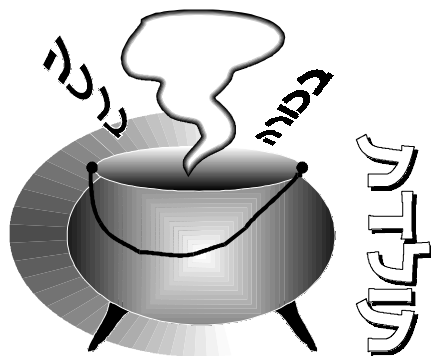
(מספר אבי הנחל ב' - מכתב דל"ט)

- בימי חנוכה ופורים מאיר הארה נפלאה שהוא הארת הצדיק הגדול הנ"ל שיכול להאיר גם בהנפלים מאד והחולים ביותר...
- עיקר חטא העגל שהוא בחינת כפירות ואמונות כוזביות הוא על ידי שפגמו בכבוד הצדיק האמת...
- גם אחר כך דבריו חיים וקיימים לעד וצריכים לקיים דברי תורתו לנצח תמיד כי דבריו הם דברי ה' ממש אשר הם קיימים לעולם כמו שכתוב ודבר אלקינו יקום לעולם..

פעלו הצדיקים שבכל דור הרבה. וגלו לנו מאז ועד עתה, בפרט מיום קבלת התורה שזכינו על ידי הרועה נאמן משה רבנו עליו השלום וכל הצדיקים שבאו אחריו, שכל אחד מבני עליה הגדולים חפרו בארות מים חיים לרפאות תחלואי נפשות בני ישראל.

ומה שהיה בכל דור אין בידינו לבאר ולא יספיק הזמן. אך כל אחד כפי בקיאותו בספרים הקדושים בעין האמת יכול להבין מעט מרחוק, את כל הנסים והנפלאות שעשו עמנו בכל דור ודור.

כי הצדיק האמת שבדור, הוא המקיים את כל העולם בדורו, עד הסוף. ועליו נאמר **וזרח השמש ובא השמש**, עד שלא שקעה שמשו של זה, זרחה שמשו של הבא אחריו, וכבר דברנו בזה, שקודם שבא שמואל אחר עלי [הכהן], כמעט שקעה השמש, דהיינו שכמעט נחרב

העולם ונשקע האור לגמרי. אך שמואל הנביא האיר השמש וקיים העולם אחר עלי הכהן. וכן בכל דור וכאשר ראינו בעינינו גם בדור הזה. שאני העני והאביון כל ימי גדלתי בין החכמים. והייתי מתאבק בעפר רגליהם. וידעתי שבימינו כמעט כבר נשקע האור הקדוש של הבעל שם טוב זכר צדיק לברכה. ועד שלא שקעה שמשו זרחה שמשו של אדוננו מורנו ורבנו הקדוש זכר צדיק לברכה. מה אומר מה אדבר מה שיש בלבי בזה !!!

ולכאורה אין דברים אלו שייכים לתשובת שאלתך וצעקתך המרה מאד. אך ידעתי בני ידעתי; ידעתי מכאובך יותר ממך. וכלל הדבר לך ולכל כיוצא בך, שאין בידי להשיבכם כלל. רק כל אחד ואחד כפי מה שיחזור ויבקש אחר הבארות מים חיים קדושים הנ"ל, בוודאי ימצא באמתתחי אמתחת העני והאביון הנרדף מאד מאד מכל צד, אשר מרחמת זה אמתחתו מלאה עפר וצרורות ובלואי הסחבות אשר מלאוה זרים להסתיר ולהעלים פניו גניו.

עם כל זה, **מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, ונהרות לא ישטפוה**, וכל מיני חושך והסתרות שבעולם לא יוכל להעלים אורות מטמוני אוצרות חיים כאלה אשר כבר נתגלה

וכל הבארות אשר חפרו ... ויסתמום פלישתים.

[מספר עליים לתרופה - מכתב דל"ג]

ברוך השם אשמורת הבוקר, יום די ראש חודש כסלו. **וירא ה' כי סר לראות**, כן ה' יראה עתה בעינינו ולחצינו בגוף ונפש ויושיענו מהרה. תקצי"ח.

ידיד נפשי הרבני המופלא וכי' מורנו הרב יצחק נרו יאיר, מכתבך קבלתי בשבוע זאת, וקריתיו היטב פעמיים וידעתי את מכאוביך. והנה מכתבך הגיעני בעת שהייתי עומד לנסוע לפה ברסלב. ואמרתי מה לי להשיבו בכתב מאחר שאהיה בעצמי עמך במחצה אחת ופנים אל פנים אדבר בו. והיום באתי לפה. ומעוצם אהבתכם ותשוקתי חזקה להשתדל בטובתכם בפקודתו ורצונו הקדוש זכרוננו לברכה להיטיב מטובו האמתי גם לכם לכל אחד ואחד כפי תשוקתו ויגיעתו וטרחו לקבל טובתו האמתית והנצחית, שמתה אל לבי היום קודם אור היום בעוצם רבוי טרדותי ומעוף מצוקותי בכלל ובפרט, אשר אי אפשר לבאר - השם יתברך ירחם מהרה - לעיין במכתבו.

ואמרתי להשיבו גם פה, כי ידעתי שיש כמה דברים שאי אפשר לפרטם בפה. גם אולי יצמח מזה רמזי התעוררות אמתי לשאר אנשי שלומנו החפצים בנקודת האמת לאמתו. והעיקר כבר ידעת אתה וכיוצא בך, ואני מודיעכם עוד, לא אחת ולא שתיים כי אם פעמים אין מספר, שבודאי האמת כאשר כתבת שתהילה לאל גנוז אתי רפואות אמתיות וסמים דאורייתא סמא דחיי לכל. דברים יקרים ונפלאים אשר אין ערוך אליהם; **המלאים עצות ורפואת הנפש והגוף והצלחות נצחיות לכל אשר אי אפשר לבאר**, אך כולם סתומים ונעלמים בכמה וכמה הסתרות, מבית ומבחוץ הסתרות שבתוך הסתרות כמעט בלי שיעור.

לולא ה' עוזר לי ולכם בזכותו וכחו הקדוש בדרכיו הנפלאים, לגלות ולהודיע ולהאיר בלב החפץ ברפואת נפשו באמת. ובזה אנו מחיין עצמנו זה כמה.

אך זאת תדעו שכל אחד כפי תשוקתו וחפצו ויגיעתו, כפי מה שחותר וחופר בפיו ובלבבו למצוא המים מתוך הבארות הקדושים, **באר מים חיים אשר חפרו בימי אברהם ויסתמום פלשתים וימלאום עפר**. ויצחק אבינו שב וחפרם, והיו לו כמה מריבות ועסק עליהם כי התעסקו עמו הרבה המונועים שהיו נקראים אז פלשתים, עד אשר חפר ומצא באר מים וקרא שמו רחובות וכו'.

ואף על פי כן עדיין הם סתומים. כי מאז ועד הנה כמה וכמה יגעו הצדיקים והנביאים שבכל דור לחפרם ולגלותם. ואי אפשר לבאר בכתב אפילו מה שמתנוצץ בלבי בזה. אך כבר

חיי מוהר"ן

חיי מוהר"ן - מעלת תורתו וספרייו הקדושים, שנ-שנב
● שמעתי מפיו הקדוש שאמר **שהתורה שלי היא כולה בחינות.**

● בשעה שכרכו הספר לקוטי מוהר"ן הראשון, בעת שהיו הקונטרסים בכתב, אמר: לכם נדמה שזה דבר פשוט, הלא כמה עולמות תלויים בוה! ...!

● אמר: הבעל דבר יכול לחפות ולכסות את העיניים מאד, אבל בלא זה היה הספר עושה התעוררות גדול מאד בעולם ...

עצות

(מספר עצות המבוארות - מחשבות והרהורים, ז"ט)
● כל המחשבות שיש לאדם, כולם באים בתוך הדיבור, כי בשעה שהוא חושב המחשבה, רחושי מרחשן שפתותיו. ואף-על-פי שאין האדם מרגיש זאת, אף-על-פי-כן הוא בדקות גדול, כדאיאת בזה, כי כל מחשבה שבעולם שיש לאדם, כולם מוכרחים לבוא בתוך הדיבור בשעת המחשבה, רק שהוא בדקות מאד.

● יש בני-אדם שיש להם הרהורי עבודה זרה או הרהורי ניאוף, ומתגברים עליהם ביותר בשעת התפילה. ויש שבשעה שעומדים להתפלל, מזדמנים לפנייהם דמיונות כאילו עומד לפנייהם דמות עבודה זרה או שאר דמיונות רעים, ומבלבלים אותם מאד בשעת התפילה, ויש להם יסורים גדולים מהם, ורוצים להתגבר מאד להעביר אותם המחשבות מדעתם, וזורקים ראשם הנה והנה.

אבל דע, שכל מה שיש להם יסורים יותר, וכל מה שהם מתגברים ביותר להעביר מדעתם, יותר ויותר הם מתגברים אלו הבלבולים רעים והדמיונות, כי כך טבעם, שכל מה שחושבים עליהם יותר לדחותם הם כרוכים אחריו יותר.

על-כן עיקר העצה, לבלי להשיג עליהם כלל, ושלא יכפות לה כלל מה שעומדים לפניו אלו הדמיונות והרהורים, ולא ישמע אותם כלל, רק יעשה את שלו במה שהוא עוסק, בתורה או תפילה או משא-ומתן, ולא ישגיח עליהם כלל, ולא יביט לאחוריו אם נסתלקו ממנו, רק יעשה את שלו במה שהוא עוסק, ובה יסתלקו ממנו ממיילא. אך זה הוא רק עצה לפי שעה, והעיקר, שצריך לקדש ולטהר גופו, וילך אצל צדיקי אמת ויורו לו דרכי האמת, אז יסתלקו מעליו בתכלית.

● גם עצבות מוזיק מאד לזה, ונותן כח לאלו הבלבולים שיתגברו, חס ושולם. על-כן צריך לבלי להתעצב מזה שיש לו בלבולים אלו, ואל יתיירא ויפחד מהם כלל, רק יסח דעתו מהם ואל יסתכל עליהם כלל כנ"ל, וישמח את עצמו בכל דרכי העצות המבוארים במקומם, ועל-ידי-זה ממיילא יסתלקו; רק לא יעמיד הדבר לנסיון להסתכל בכל פעם לאחוריו אם כבר נסתלקו, רק יסח דעתו מהם לגמרי כנ"ל, והבן!

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה צ"ב)
... מלא רחמים, חומל דלים, אתה יודע כל זה, ואתה יודע שלגודל התגברותם והתפשטותם אין בידינו לעמוד כנגדם, כי אם אתה לבד תעמוד בעדנו ותלחום מלחמותינו, ברחמיך וחסדיך ובטובך הגדול שאינו נפסק לעולם.

ובכח וזכות צדיקך האמתיים, העומדים ומתפללים עלינו תמיד, יהמו נא וייכמרו מעיך עלינו; וזכנו וחזקנו ואמצנו לבל נסתכל כלל על כל המחשבות הטורדות והמבלבלות, רק נתחזק לעשות את שלנו, לעסוק בתורה ותפילה, ולא נטה את ראשנו להסתכל ולהשיב על כל הבלבולים הרבים כלל.

ונהיה חזקים ועקשנים, להחזיק את מחשבתנו במה שאנו עוסקים כרצונך, ולא נביט אחרי הבלבולים כלל, עד אשר יסתלקו ממיילא על-ידי-זה. ותעזרנו מעתה לקדש ולטהר עצמנו כראוי, עד אשר נזכה שלא יבאו ולא יעלו עוד על לבנו שום בלבול ומחשבה רעה וחיצונה כלל ...

אחים יקרים
תרמו נא
להצלת העלון
שלכם
בכל סניפי הדואר
7-2255-89

(אוצר היראה - צדיק - קמ"ו)

צדיק

הצדיק מברר ברורים ועושה גרים ובעלי תשובה על ידי שני בחינות, שהם בחינת יד ושם, המבואר בפנים:

כי כמה נפשות באים אליו ומתדבקין בו רק מחמת שמו לבד. דהיינו שאינו עוסק עמהם עדיין לדבר עמהם ללמדם משפט ולהכניס בהם דעתו. רק ששמו לבד הולך ומתפשט בעולם; ועל ידי זה לבד הם מתדבקין בו ומתקרבים אל השם יתברך; והם בבחינת הניצוצות הקדושים, המתבררים בלילה, על ידי בחינת מלכות שהיא בחינת אמונה בחינת שם בחינת נפש בחינת לילה.

ואחר כך, כשבאין אל הצדיק והוא מלמד אותם חכמתו, ומכלכל דבריו במשפט, כפי מה שהוא יודע איך לדבר עם כל אחד ואחד, המשפט הזה הוא בחינת יד בחינת אור הדעת שהוא בחינת אור יום בחינת הבירורים הקדושים שנתבררין ביום. עיין פנים (הלכות גרים הלכה ג' אות כ').

אל תפיל

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - ט"ז)
אף-על-פי שאנו מתחננים כל-כך שנים הרבה לשוב לארץ-ישראל ועדיין אנו רחוקים משם, אף-על-פי-כן אין שום תפילה וצעקה נאבדת, אפילו של הפחות שבפחותים, כי בכל צעקה ותפילה כושפין איזה חלק ונקודה מארץ-ישראל, עד שיתקבצו כל הנקודות שכבשנו בתפלותינו, ואז נשוב לארצנו בקרוב.

ואפילו מי שהוא פגום מאד ואין לו כח בצעקתו ותפלתו לכבוש איזה נקודה וחלק מארץ-ישראל, אף-על-פי-כן צעקתו פועלת הרבה, כי הוא בחינת מחאה המבואר בדין חזקת קרקעות, שכל זמן שהוא מוחה, אז אין חזקת המחזיק מועלת כלום.

על-כן, אף-על-פי שהם גזלו מאתנו ארץ-ישראל שהיא ארצנו ונחלתנו, ואין בנו כח להוציאה מאתם מחמת פגם מעשינו, אף-על-פי-כן אנו מתפללים וצועקים בכל פעם שארץ-ישראל הוא שלנו כי הוא נחלתנו, ובה אנו עושין מחאה להסטר-אחרא שידעו שאין חזקתם חזקה כלל, כי ארץ-ישראל היא שלנו מאבותינו, וסוף כל סוף, נוציא אותה מידם בעזרת השם.

סיפור

(מספר שיחות הר"ן - אות קל"ז)
נשיך להתורה מעויית ראשי-תבות וכיו בחלק ראשון סימן רי"ד) וסיפר מקודם מעשה משני אנשים בני הנעורים שהיו בעיר אחת, והיה ביניהם אהבה והתקשרות גדול.

פעם אחת, ראה אחד מהם בחברו שנטה מדרך הישר קצת, ועשה איזה דבר שלא כהוגן, וחשב-מקרה הוא; אחר-כך, ראה אותו שעשה דבר גרוע יותר, שעבר עברה ממש, ואז נתרחק ממנו והפריד עצמו מאתו.

אחר-כך, ברבות הימים, כשירדו מעל שולחן חותנם, שניהם, התחיל זה שעבר העברה כנ"ל לעלות מעלה מעלה, עד שנעשה עשיר גדול. והשני הנ"ל נעשה עני גדול, והיה זה בדעתו מתרעם תמיד על מדותיו של השם יתברך. כי אמר בלבו: **הלא אני יודע בעצמי שזה עבר עברה, ומדוע יתנו לו גדולה כל-כך?!**

פעם אחת, ראה במקום אחד שהיו עומדים תת אחת, ומשמיעין קול ומקשקשין במעות הרבה, ונתקרב אליהם, ואמרו לו: **אל תיגע בזה המעות! כי זה שייך לאיש הנ"ל** (היינו לחברו הנזכר לעיל).

אמר: עכשיו הגיע העת לשאול. ושאל אותם מדוע יגיע לו מעות! הלא בעיני ראיתי שעבר עברה: השיבו לו: מיום שירדתם שניכם מעל שולחן חותנכם, מאז חנך קבע עתים לתורה וקייבל על עצמו חוק ולא יעבור ללמוד בכל יום כך וכך, אבל אתה אינך עוסק בתורה, ועל-כן נותנין לחברך מעות, אף-על-פי שעבר עברה, כי **עברה מכבה מצות ואין עברה מכבה תורה** (סוטה כא) - ואין עברה מכבה תורה ראשי-תיבות מעות.